

[Leonhard Hansen.]

vendelsen af det indsamlede Beløb; jeg tror, det vil vække almindelig Tilfredshed i Befolkningen, at der skabes Lovbestemmelser herom, selv om det ogsaa før i Tiden har været gældende Praksis, at man krævede, der blev aflagt behørigt Regnskab over samtlige Indtægter og Udgifter i Forbindelse med disse Indsamlinger, specielt hvad angaar Udgifterne til Administrationen, idet man jo meget godt ved, at det særlig er over for denne Post, Offentligheden i Almindelighed stiller sig skeptisk. Ligeledes tror jeg, det vil vække Tilfredshed, at Indsamlingstilladelser vedblivende vil blive betinget af, at der ikke ydes Provision til Indsamlerne, og at Indsamlingen i det hele skal foregaa under saa betryggende Former som overhovedet muligt.

Ifølge Lovforslagets § 3 faar Pressen en Præferencestilling med Hensyn til offentlige Indsamlinger til Støtte for politiske Partier, idet man foreslaar, at saadanne Indsamlinger kan finde Sted uden Tilladelse — det har for øvrigt fundet Sted før, og denne Praksis ønsker man altsaa at opretholde —, saafremt Opfordringen til at yde Bidrag sker gennem Pressen og Indsamlingen foretages af politiske Partier til Fordel for deres Valgfond eller lignende. Jeg gaar ud fra, at Indsamlinger, der finder Sted gennem Bladene, f. Eks. ved Juletid, til Støtte for fattige og trængende, ikke kommer ind under denne Bestemmelse, saaledes at der til disse stadig skal indhentes Tilladelse hos Justitsministeren, og jeg finder Anledning til her at sige, at jeg vilde anse det for ønskeligt, om disse Indsamlinger kunde ophøre. Der er, i alt Fald for mig at se, noget usmageligt i, at ved Juletid erkender alle Blade i Landet, ikke mindst den konservative Presse, at der er Nød og Elendighed til Stede, men 8 Dage efter og i øvrigt hele Aaret rundt angriber de samme Blade de socialdemokratiske Repræsentanter i de sociale Udvalg og lignende Steder og retter Beskyldninger mod dem for at ødsle med Borgernes Penge, fordi vort Partis Repræsentanter erkender, at Nøden skal afhjælpes, naar den er til Stede, og ikke alene ved Juletid. Det er for øvrigt min Opfattelse, at den sociale Lovgivning bør udvides og forbedres, saaledes at der gennem den ydes tilstrækkelig Understøttelse til de trængende og ikke gennem offentlige Indsamlinger.

Efter Henstilling fra Kirkeministeriet er det foreslaaet, at denne Lov ikke kommer til Anvendelse paa Indsamlinger, der foretages i Kirker og kirkelige Lokaler, idet

det meddeles, at det er Kirkeministeriets Hensigt at søge tilvejebragt en særlig Ordning med Hensyn til Indsamlinger, der foretages saadanne Steder, enten ved en kgl. Anordning eller om fornødent ved et særligt Lovforslag angaaende Kontrol med de paa disse Steder indsamlede Beløb.

Dette er, hvad jeg i al Almindelighed har at sige om Lovforslaget, idet jeg gaar ud fra, at Forslaget kun tager Sigte paa at bremse op for den Indsamlingsform, som til Tider benyttes, og som nærmest burde betegnes som Svindel, saa der virkelig skabes Betryggelse for, at Medborgere, naar de i god Tro har ydet Bidrag til en eller anden Indsamling, da ogsaa kan stole paa, at Beløbene benyttes til det angivne Formaal og ikke til noget som helst andet. Det er altsaa min Opfattelse, at kun det at sikre noget saadant har været Formaalet med Lovforslagets Fremkomst. Jeg beder derfor den højtærede Justitsminister om at bekræfte denne min Opfattelse, hvis den efter hans Mening er rigtig. Indsamlinger gennem Værksteder, Fagblade og lignende vil efter min Mening stadig være tilladt, da de, man henvender sig til i saadanne Tilfælde, er Indbyderne bekendt. Men der kunde jo indtræffe det Tilfælde, at forskellige Organisationer, saavel inden for Haandværk som inden for Handel og Landbrug og andre Erhverv, af en eller anden Grund mente det opportunt gennem Pressen at henvende sig til Offentligheden, og dette bør der efter min Formening ikke gennem Lovgivning skabes Mulighed for at forhindre.

Jeg tror, som jeg begyndte med at sige, at det vil vække Tilfredshed i Befolkningen, at der lovgives paa dette Omraade, og idet jeg haaber, at den højtærede Justitsminister vil bekræfte min Opfattelse af Lovforslaget, skal jeg paa mit Partis Vegne anbefale det til velvillig Behandling.

Vagn Bro: At der paa de Omraader, der her er Tale om, bør findes visse Retsregler, navnlig med Hensyn til Kontrol, er indlysende, og da der ved Østre Landsrets Dom af 9. November 1933 er statueret Frifindelse for en Person, der uden Tilladelse havde, som det hedder, gjort sig skyldig i ulovlig Kollekt, for øvrigt i et ret uskyldigt Tilfælde — det drejede sig om Salg af nogle 25 Øres Mærker til Fordel for „Solstraalehjemmet“ —, skal mit Parti være rede til Drøftelse af dette Lovforslag i et Udvalg. Men da vi ikke principielt er Tilhængere af at føre for meget ind under stærk Kontrol, vil jeg straks, i Mod-